

במדבר פרשת נשא פרק ו

(א) וַיִּזְכֹּר ה' אֶל-מִצְוַת לֵאמֹר: (ב) דַּבַּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵינִי אֱלֹהֵי אֲשֵׁרָה כִּי יִפְלֹא לְגֹדֶר גְּדֹר גְּזִיר

לְהַזִּיר לָהּ:

(ג) מִיָּנִי וְשִׁכְרֵי גְזִיר תִּמְזַן וְנִי וְתִמְזַן שִׁכְרֵי לֹא יִשְׁתַּה וְכָל-מִשְׁרַת עֲנֻבִים לֹא יִשְׁתַּה וְעֲנֻבִים לְחַיִּים וְיִבְשִׁים לֹא

יֵאָכֵל: (ד) כֹּל יָמֵי גְזִיר מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְּוֹ הַיָּיִן מִחֲרָצִים וְעַד-גַּג לֹא יֵאָכֵל:

(ה) כֹּל-יָמֵי גְדֹר גְזִיר תֵּעַר לֹא-יִעָכֵר עַל-רֵאשׁוֹ עַד-מְלֵאת הַיָּמִם אֲשֶׁר-יִזְיֵר לָהּ **קִדְשׁ** יִהְיֶה גִּזְל פְּרַע שְׁעַר

רֵאשׁוֹ:

(ו) כֹּל-יָמֵי הַזִּירָה לָהּ עַל-נַפְשׁ מֵת לֹא יָבֹא: (ז) לְאָבִיו וְלֵאמֹו לְאָחִיו וְלֵאחֵתוֹ לֹא-יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי **גְזִיר**

אֱלֹהֵיו עַל-רֵאשׁוֹ:

(ח) כֹּל יָמֵי גְזִיר **קִדְשׁ** הוּא לָהּ:

(ט) וְכִי-יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפִתְעַת פְּתָאִים וְטָמֵא **רֵאשׁוֹ גְזִיר** וְגִלַּח רֵאשׁוֹ בְּיוֹם טְהֻרָתוֹ בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי וְגִלְחָנוֹ:

(י) וּבְיוֹם הַשְּׂבִיעִי יָבֹא שְׁתֵּי תָרִים אֹו שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (יא) וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶחָד

לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכָפַר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל-הַנֶּפֶשׁ וְקִדְשׁ אֶת-רֵאשׁוֹ בְּיוֹם הַקּוֹדֵשׁ: (יב) וְהַזִּיר לָהּ

אֶת-יָמֵי גְזִירָהּ וְהִבְיֵא בְּכֶשֶׁת בְּוִשְׁנָתוֹ לְאֲשָׁם וְהַיָּמִים הָרֵאשֹׁנִים יִפְלוּ **כִּי טָמֵא גְזִיר**:

(יג) וְזֹאת תִּזְכֹּר הַזִּירָה בְּיוֹם מְלֵאת יָמֵי גְזִירָהּ אִתּוֹ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (יד) וְהִקְרִיב אֶת-קָרְבָּנוֹ לָהּ

בְּכֶשֶׁת בְּוִשְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבֵּשׂה אֶחָת בַּת-שְׁנָתָה תְּמִימָה לְחֻטָּאת וְאֵיל-אֶתֶד תָּמִים לְשִׁלְמִים:

(טו) וְסֹל מִצֹּות סֹלֶת חֶלֶת בְּלוֹלֶת בְּשֶׁמֶן וְרִקְיָקִי מִצֹּות מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחַתָּם וְנִסְכֵיהֶם: (טז) וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן

לִפְנֵי ה' וַעֲשֶׂה אֶת-חֻטָּאתוֹ וְאֶת-עֹלָתוֹ: (יז) וְאֶת-הָאֵיל יַעֲשֶׂה זָבַח שְׁלָמִים לָהּ עַל סֹל הַמִּצֹּות וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן

אֶת-מִנְחַתוֹ וְאֶת-נִסְכּוֹ:

(יח) וְגִלַּח הַזִּירָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד **אֶת-רֵאשׁוֹ גְזִיר** וְלָקַח אֶת-שְׁעַר רֵאשׁוֹ גְזִיר וְנָמַן עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר-תַּחַת זָבַח

הַשְּׁלָמִים:

(יט) וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַזֶּרֶע בְּשִׁלְהַ מוֹ-הָאֵיל וְחֶלֶת מִצָּה אֶחָת מוֹ-הַסֹּל וְרִקְיָקִי מִצָּה אֶחָד וְנָמַן עַל-כַּפֵּי הַזִּירָה

אֶחָד הַתְּזִיחוֹ אֶת-גְזִירָהּ: (כ) וְהִנִּיחָ אוֹתָם הַכֹּהֵן וְתִנּוּפָהּ לִפְנֵי ה' קִדְשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל תְּזִיחַת הַתְּזִיחוֹ וְעַל שׁוֹק

הַתְּרוּמָה וְאֶתֶר יִשְׁתַּה הַזִּירָה גְזִירָהּ:

שׁוֹפְטִים פֶּרֶק יג

(ז) וַיֹּאמֶר לִי הַגִּד הַרְהוֹ וְיִלְדָתָ בִּן וְעַמָּה אֶל-תְּשִׁיתוּ וְנִי וְשִׁכְרֵי וְאֶל-תֹּאכְלֵי כָל-טְמֵאָה כִּי-יִזְיֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה

הַזֶּרֶע מוֹ-הַבָּטָן עַד-יוֹם מוֹתוֹ:

(יז) מִכֹּל אֲשֶׁר-יִצְאֵ מִגִּפְּוֹ הַיָּיִן לֹא תֹאכֵל וְנִי וְשִׁכְרֵי אֶל-תְּשִׁית וְכָל-טְמֵאָה אֶל-תֹּאכֵל כֹּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיָה תִשְׁמַר:

שְׁמוּאֵל ב פֶּרֶק יד

(כה) וְכִאֲבָשְׁלוֹם לֹא-הִנִּיחַ אִישׁ-יָגֵף בְּכָל-יִשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מֵאֵד מִכָּפַר רִגְלוֹ וְעַד קִדְּוֹ לֹא-הִנִּיחַ כֹּו מוֹם:

(כו) ובגלחֹ אֶת־ראשׁוֹ וְהָיָה מִקַּץ יָמָיו לַיָּמִים אֲשֶׁר יִגְלַח כִּי־כָבֵד עָלָיו וְגִלְחֹ וְשָׁמַל אֶת־שַׁעַר רֹאשׁוֹ מֵאַתְנַיִם שָׁקִלִים בְּאֶבְנֵי הַמֶּלֶךְ:

עמוס פרק ב

(יא) וְאָקִים מִבְּנֵיכֶם לְנָבִיאִים וּמִבְּחֹרֵיכֶם לְנָזִירִים הָאֵף אִי־נָתַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻמ־ה':

(יב) וּתְשַׁקֵּוּ אֶת־הַנָּזִירִים יָגוּ וְעַל־הַנְּבִיאִים צוֹיִתֶם לֵאמֹר לֹא תִנְבְּאוּ:

Nedarim Chapter 1	Nazir Chapter 1
<p>[א] כָּל כְּנוּיֵי נְזָרִים כְּנָזִירִים, וְתַרְמִים כְּתַרְמִים, וְשָׁבוּעוֹת כְּשָׁבוּעוֹת, וְנָזִירוֹת כְּנָזִירוֹת... הָאוֹמֵר: "קָנַם", "קָנַח", "קָנַס", הָרִי אֵלָיו כְּנוּיִם לְקַרְבָּן. הָאוֹמֵר לְחֵבְרוֹ: "מָדַר אֲנִי מִמֶּךָ", "מִפְּרֹשׁ אֲנִי מִמֶּךָ", "מִרְחַק אֲנִי מִמֶּךָ"... אָסוּר.</p>	<p>[א] כָּל כְּנוּיֵי נָזִירוֹת כְּנָזִירוֹת. הָאוֹמֵר "אֵהָא", הָרִי זֶה נָזִיר. או "אֵהָא נֹאֵה לְנָזִיר", "נָזִיק", "נָזִיחַ", "נָזִיחַ", הָרִי זֶה נָזִיר. "הָרִינִי בְּזֶה", "הָרִינִי מִסְּלִי", "הָרִינִי מִכְּלָכַל", "הָרִי עָלַי לְשַׁלַּח פְּרֵעַ", הָרִי זֶה נָזִיר.</p>
<p>"כְּנָזִירִי רְשָׁעִים", נָזִיר כְּנָזִיר וּבְקַרְבָּן וּבְשָׁבוּעָה. "כְּנָזִירִי כְּשֵׁרִין", לֹא אָמַר כְּלוּם.</p>	<p>"כָּבֹן מְנוּחַ", "כָּבֵעַל דְּלִילָה", "כָּמִי שְׁעָקַר דְּלָתוֹת עֵזָה", "כָּמִי שְׁנָקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו", הָרִי זֶה נָזִיר שְׁמִשׁוֹן.</p>

תוספתא נזיר פרק א הלכה ד

הריני נזיר כשער ראשי כעפר הארץ כחול הים הרי זה נזיר לעולם ומגלח אחד לשלשים יום ר' אומ' אין זה מגלח אחד לשלשים יום שאין זה נזיר עולם הריני נזיר מיכן ועד התהום מן הארץ עד לרקיע הרי זה נזיר עולם הריני נזיר כל ימי הריני נזיר לעולם הרי זה נזיר עולם מאה שנה או מאתים שנה אין זה נזיר עולם

ספרי במדבר פרשת נשא פסקא ל

וכפר עליו. מאשר חטא על הנפש, ר' אלעזר הקפר אומר וכי על איזו נפש חטא זה שצריך כפרה על שציער נפשו מן היין והלא דברים ק"ו ומה אם המצער נפשו מן היין צריך כפרה ק"ו למצער נפשו על כל דבר ר' ישמעאל אומר בנזיר טמא הכתוב מדבר שנאמר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש שנטמא למתים.

ספרי במדבר פסקא כב

אמר שמעון הצדיק לא אכלתי אשם נזירות מעולם אלא אחד כשבא אחד מן הדרום יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו תלתלים נמתי לו מה ראית להשחית שער נאה ונם לי רועה הייתי בעידי/בעירי/ והלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבואה שלי פחז לבי עלי בקש להעבירני מן העולם נמתי לו רשע הרי אתה מתגאה בשאינו שלך של עפר ושל רמה ושל תולעת הוא הריני מגלחך לשמים מיד [מכתי] את ראשי ונשקתיו על ראשו נמתי לו כמותך ירבו בישראל עושים רצון המקום ועליך נתקיים איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'

תוספתא נזרים פרק א הלכה א

כנדבת כשרין ר' יהודה או' נדר בנזיר שחסידין הראשונים היו מתנדבין נזירות שאין המקום מספיק להביא שגגה על ידיהן היו מתנדבין נזירות בשביל שיביאו קרבן רבן שמעון בן גמליאל או' כנדבת כשרין לא נדר בנזיר שחסידין הראשונים לא היו מתנדבין נזירות שאם ירצה להביא עולה יביא שלמים יביא תודה וארבעה מיני לחמה יביא לא היו מתנדבין נזירות מפני שהן צריכין כפרה שנ' וכפר עליו מאשר חטא על הנפש

ספרי זוטא במדבר פרק ו פסוק ח

כל ימי נזרו קדוש הוא לה', מפני שנזר דרך פרישות וטהרה נקרא קדוש ולא עוד אלא ששקלו הכתוב כנביא שנאמר ואקים מבניכם לנביאים ומבחורכם לנזירים (עמוס ב יא):